

1. Сказал я в сердце моем: `дай, испытаю я тебя весельем, и насладись добром`; но и это--суета!

УПО: Сказав був я в серці своєму: Іди но, хай випробую тебе радістю, і придивись до добра, та й воно ось марнота...

KJV: I said in mine heart, Go to now, I will prove thee with mirth, therefore enjoy pleasure: and, behold, this also is vanity.

2. О смехе сказал я: `глупость!`, а о веселье: `что оно делает?`

УПО: На сміх я сказав: Нерозумний, а на радість: Що робить вона?

KJV: I said of laughter, It is mad: and of mirth, What doeth it?

3. Вздумал я в сердце моем услаждать вином тело мое и, между тем, как сердце мое руководилось мудростью, придерживаться и глупости, доколе не увижу, что хорошо для сынов человеческих, что должны были бы они делать под небом в немногие дни жизни своей.

УПО: Задумав я в серці своєму вином оживляти своє тіло, і провадити мудрістю серце своє, і що буду держатись глупоти, аж поки побачу, що ж добре для людських синів, що робили б під небом за короткого часу свого життя.

KJV: I sought in mine heart to give myself unto wine, yet acquainting mine heart with wisdom; and to lay hold on folly, till I might see what was that good for the sons of men, which they should do under the heaven all the days of their life.

4. Я предпринял большие дела: построил себе дома, посадил себе виноградники,

УПО: Поробив я великі діла: поставив для себе дома, задля себе садив виноградники,

KJV: I made me great works; I builded me houses; I planted me vineyards:

5. устроил себе сады и рощи и насадил в них всякие плодовые деревья;

УПО: запровадив для себе садки та гаї, і понасаджував в них усіляких дерев овочевих.

KJV: I made me gardens and orchards, and I planted trees in them of all kind of fruits:

6. сделал себе водоемы для орошения из них рощей, произрастающих деревьев;

УПО: Наробив я для себе ставів, щоб поливати із них ліс дерев, що виростили.

KJV: I made me pools of water, to water therewith the wood that bringeth forth trees:

7. приобрел себе слуг и служанок, и домочадцы были у меня; также крупного и мелкого скота было у меня больше, нежели у всех, бывших прежде меня в Иерусалиме;
УПО: Набував я для себе рабів та невільниць, були в мене й домівники. А худоби великої та худоби дрібної було в мене більше, ніж у всіх, що в Єрусалимі до мене були!
KJV: I got me servants and maidens, and had servants born in my house; also I had great possessions of great and small cattle above all that were in Jerusalem before me:

8. собрал себе серебра и золота и драгоценностей от царей и областей; завел у себя певцов и певиц и наслаждения сынов человеческих--разные музыкальные орудия.
УПО: Назбирав я собі також срібла та золота, і скарбів царів та провінцій, завів я собі співаків та співачок, і всякі приємності людських синів, жінок наложниць.
KJV: I gathered me also silver and gold, and the peculiar treasure of kings and of the provinces: I gat me men singers and women singers, and the delights of the sons of men, as musical instruments, and that of all sorts.

9. И сделался я великим и богатым больше всех, бывших прежде меня в Иерусалиме; и мудрость моя пребыла со мною.
УПО: І звеличувався я усе більше та більше, над усіх, що в Єрусалимі до мене були, моя мудрість стояла також при мені.
KJV: So I was great, and increased more than all that were before me in Jerusalem: also my wisdom remained with me.

10. Чего бы глаза мои ни пожелали, я не отказывал им, не возбранял сердцу моему никакого веселья, потому что сердце мое радовалось во всех трудах моих, и это было моею долею от всех трудов моих.
УПО: І всього, чого очі мої пожадали, я їм не відмовлював: я не стримував серця свого від жодної втіхи, бо тішилось серце моє від усякого труду мого, і це була частка моя від усякого труду свого!
KJV: And whatsoever mine eyes desired I kept not from them, I withheld not my heart from any joy; for my heart rejoiced in all my labour: and this was my portion of all my labour.

11. И оглянулся я на все дела мои, которые сделали руки мои, и на труд, которым трудился я, делая [их]: и вот, всё--суета и томление духа, и нет [от них] пользы под солнцем!
УПО: Та коли я звернувся до всіх своїх чинів, що їх поробили були мої руки, і до труду, що я потрудився був, роблячи, й ось усе це марнота та ловлення вітру, і немає під сонцем нічого корисного!...
KJV: Then I looked on all the works that my hands had wrought, and on the labour that I had

laboured to do: and, behold, all was vanity and vexation of spirit, and there was no profit under the sun.

12. И обратился я, чтобы взглянуть на мудрость и безумие и глупость: ибо что [может сделать] человек после царя [сверх того], что уже сделано?

УПО: І звернувся я, щоб бачити мудрість, і безум, і дурощі. Бо що зробить людина, що прийде вона по царі? Тільки те, що вона вже зробила!

KJV: And I turned myself to behold wisdom, and madness, and folly: for what can the man do that cometh after the king? even that which hath been already done.

13. И увидел я, что преимущество мудрости перед глупостью такое же, как преимущество света перед тьмою:

УПО: І я побачив, що є перевага у мудрости над глупотою, як є перевага у світла над темрявою:

KJV: Then I saw that wisdom excelleth folly, as far as light excelleth darkness.

14. у мудрого глаза его--в голове его, а глупый ходит во тьме; но узнал я, что одна участь постигает их всех.

УПО: у мудрого очі його в голові його, а безглуздий у темряві ходить; та теж я пізнав, що доля одна всім їм трапиться!

KJV: The wise man's eyes are in his head; but the fool walketh in darkness: and I myself perceived also that one event happeneth to them all.

15. И сказал я в сердце моем: `и меня постигнет та же участь, как и глупого: к чему же я сделался очень мудрым?` И сказал я в сердце моем, что и это--суета;

УПО: І промовив я в серці своєму: Коли доля, яка нерозумному трапиться, трапиться також мені, то нащо тоді я мудрішим ставав? І я говорив був у серці своїм, що марнота й оце...

KJV: Then said I in my heart, As it happeneth to the fool, so it happeneth even to me; and why was I then more wise? Then I said in my heart, that this also is vanity.

16. потому что мудрого не будут помнить вечно, как и глупого; в грядущие дни все будет забыто, и увы! мудрый умирает наравне с глупым.

УПО: Не лишається пам'яті про мудрого, як і про нерозумного, на вічні віки, в днях наступних зовсім все забудеться, і мудрий вмирає так само, як і нерозумний...

KJV: For there is no remembrance of the wise more than of the fool for ever; seeing that which

now is in the days to come shall all be forgotten. And how dieth the wise man? as the fool.

17. И возненавидел я жизнь, потому что противны стали мне дела, которые делаются под солнцем; ибо всё--суета и томление духа!

УПО: І життя я зненавидів, бо противний мені кожен чин, що під сонцем він чиниться, бо все це марнота та ловлення вітру!...

KJV: Therefore I hated life; because the work that is wrought under the sun is grievous unto me: for all is vanity and vexation of spirit.

18. И возненавидел я весь труд мой, которым трудился под солнцем, потому что должен оставить его человеку, который будет после меня.

УПО: І зненавидів я ввесь свій труд, що під сонцем трудився я був, бо його позоставлю людині, що буде вона по мені,

KJV: Yea, I hated all my labour which I had taken under the sun: because I should leave it unto the man that shall be after me.

19. И кто знает: мудрый ли будет он, или глупый? А он будет распоряжаться всем трудом моим, которым я трудился и которым показал себя мудрым под солнцем. И это--суета!

УПО: а хто знає, чи мудрий той буде чи нерозумний, хто запанує над цілим трудом моїм, над яким я трудився й змудрів був під сонцем? Це марнота також...

KJV: And who knoweth whether he shall be a wise man or a fool? yet shall he have rule over all my labour wherein I have laboured, and wherein I have shewed myself wise under the sun. This is also vanity.

20. И обратился я, чтобы внушить сердцу моему отречься от всего труда, которым я трудился под солнцем,

УПО: І я обернувся чинити, щоб серце моє прийшло в розпач від усього труда, що чинив я під сонцем...

KJV: Therefore I went about to cause my heart to despair of all the labour which I took under the sun.

21. потому что иной человек трудится мудро, с знанием и успехом, и должен отдать всё человеку, не трудившемуся в том, как бы часть его. И это--суета и зло великое!

УПО: Бо буває людина, що трудиться з мудрістю, зо знанням та із хистом, та все полишає на долю людині, яка не трудилася в тому: Марнота й оце й зло велике!

KJV: For there is a man whose labour is in wisdom, and in knowledge, and in equity; yet to a man that hath not laboured therein shall he leave it for his portion. This also is vanity and a great evil.

22. Ибо что будет иметь человек от всего труда своего и заботы сердца своего, что трудится он под солнцем?

УПО: Та й що має людина зо всього свого труда та із клопоту серця свого, що під сонцем працює вона?

KJV: For what hath man of all his labour, and of the vexation of his heart, wherein he hath laboured under the sun?

23. Потому что все дни его--скорби, и его труды--беспокойство; даже и ночью сердце его не знает покоя. И это--суета!

УПО: Бо всі дні її муки, а смуток робота її, і навіть вночі її серце спокою не знає, теж марнота й оце!...

KJV: For all his days are sorrows, and his travail grief; yea, his heart taketh not rest in the night. This is also vanity.

24. Не во власти человека и то благо, чтобы есть и пить и услаждать душу свою от труда своего. Я увидел, что и это--от руки Божией;

УПО: Нема ліпшого земній людині над те, щоб їсти та пити, і щоб душа її бачила добре із труда свого. Та й оце все, я бачив, воно з руки Бога!

KJV: There is nothing better for a man, than that he should eat and drink, and that he should make his soul enjoy good in his labour. This also I saw, that it was from the hand of God.

25. потому что кто может есть и кто может наслаждаться без Него?

УПО: Бо хто буде їсти, і хто споживати спроможе без Нього?

KJV: For who can eat, or who else can hasten hereunto, more than I?

26. Ибо человеку, который добр пред лицом Его, Он дает мудрость и знание и радость; а грешнику дает заботу собирать и копить, чтобы [после] отдать доброму пред лицом Божиим. И это--суета и томление духа!

УПО: Бо людині, що перед лицем Його добра, дає Він премудрість, і пізнання, і радість; а грішникові Він роботу дає, щоб збирати й громадити, щоб пізніше віддати тому, хто добрий перед Божим лицем. Марнота і це все та ловлення вітру!...

KJV: For God giveth to a man that is good in his sight wisdom, and knowledge, and joy: but to

the sinner he giveth travail, to gather and to heap up, that he may give to him that is good before God. This also is vanity and vexation of spirit.